

af danske med tunge sociale problemer? Hvordan sikrer vi, at børn, der er født her i landet, også i rimelig grad magter det danske sprog, når de starter i skolen? Hvordan sikrer vi, at unge, når det drejer sig om uddannelse, om praktikpladser eller job, ikke diskrimineres, fordi de har en anden etnisk baggrund? Hvordan får vi tilrettelagt en fornuftig integrationspolitik, der på én gang fastlægger de krav, der må stilles til mennesker, som vil leve og fungere i det danske samfund, og som samtidig respekterer menneskers ret til at bevare deres kulturelle rødder?

Regeringens Byudvalg kom for vel ca. 1 år eller halvandet siden med et første udspil til initiativer, som vi i de kommende måneder og år vil begynde at se resultaterne af, men vi må også gøre os klart, at vi står over for problemer, som ikke finder deres løsning hverken i løbet af et halvt eller et helt år. Her er brug for en længerevarende indsats, og her er brug for nye initiativer, som har udgangspunkt i en åben dialog med de involverede parter.

Når Socialdemokratiet har valgt at gøre indvandrer- og integrationspolitikken til hovedtemaet i vore indlæg i dag, skyldes det ud over det, jeg før nævnte, også, at vi er af den overbevisning, at kan de problemer, som er på dette område, løses, vil det i høj grad også gavne debatten om selve flygtningepolitikken.

Jeg skal herefter overlade resten af taletiden til min kollega hr. Hans Peter Baadsgaard.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Efter Socialdemokratiets opfattelse er en vellykket udlændingepolitik nøje knyttet til integrationspolitikken. Som fru Dorte Bennedsen sagde, har vi jo alle gjort den erfaring, at når vi taler om flygtninge, udlændinge og udlændingepolitik, glider debatten hurtigt over i at tale om indvandrere, ghettoer, skoleproblemer osv. Men integration af de etniske mindretal i vort samfund kan på den anden side heller ikke løsrives fra det forhold, at mange af de etniske mindretal er bosat i boligområder, hvor der også blandt danskere er store sociale problemer: Mange arbejdsløse, folk på bistand, og hvad deraf følger. Derfor er hovedopgaven at sætte ind over for de boligsociale problemer i disse boligområder. Afhjælpning af disse problemer er nøje forbundet med indsatsen for en bedre integration.

Denne sammenhæng var også baggrunden for nedsættelsen af regeringens Byudvalg og de 30 forslag, som udvalget fremlagde, og som næsten alle er gennemført og på vej til at virke.

Det var et godt og rigtigt initiativ, men opgaven er ikke løst hermed. Derfor er vi i Socialdemokratiet også af den opfattelse, at Byudvalgets arbejde skal fortsættes. Der er fortsat behov for en bypolitisk indsats, og derfor er jeg også glad for statsministerens bemærkning på regeringens vegne her i dag om, at Byudvalgets arbejde skal fortsættes og forstærkes.

Vi ønsker i Socialdemokratiet en helhedsorienteret og koordineret indsats over for de problemer, som findes i de belastede boligområder; kun på den måde kan vi få en fornuftig integration.

Socialdemokratiet vil en integrationspolitik, der bygger på respekt for de etniske minoriteters kulturer, men det er også klart, at grundlæggende værdier i vort samfund som demokrati, ligestilling og menneskerettigheder ikke er til fals.

Vi mener også, at det er nødvendigt for at deltage i samfundslivet, at man tilpasser sig de normer, der gælder f.eks. i skoler og uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og i andre samværsrelationer. Jeg lægger ikke med dette op til, at vi skal slås om kulturelle forskelle eller om forskellige normer. Tværtimod. Der er behov for en dialog. Lad os samles om det, der er almenmenneskeligt fælles i stedet for at fokusere på det, der er forskellene.

Integration af de etniske minoriteter kræver uddannelse og for børnenes vedkommende, at de fuldt ud kan deltage i folkeskolens undervisning, og det forudsætter, at børnene kan tale og forstå dansk ved starten af 1. klasse. Et sådant krav om danskkundskaber, som vi mener vi skal stille, løser ikke alle problemer med en for stor andel fremmedsprogede i skoleklasserne, men det vil afhjælpe mange vanskeligheder, hvis alle eleverne i en klasse kan dansk, og derfor er det et område, der bør sættes ind over for.

Både blandt danskere og fremmedsprogede unge er der for mange, der ikke får en ungdomsuddannelse. Foruden de initiativer, der for tiden arbejdes med for at afhjælpe disse problemer – de såkaldte brobygningsinitiativer – hvor man forsøger at finde undervisningselementer, der kan hjælpe elever fra folkeskolen over i en ungdomsuddannelse, bør der også etableres uddannelsesforløb, der kan hjælpe de fremmedsprogede unge til at komme videre efter folkeskolen, eventuelt også med undervisning i dansk.

Skal de fremmedsprogede have tilknytning til arbejdsmarkedet, er det nødvendigt, at de har